

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 20. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529614311008.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

Casimir nærmede sig meget venlig til den første Dame og sagde: »Her bringer jeg Dem da endelig min Broder, Adalbert, om hvem jeg saa ofte har talt med Dem.« - »Det glæder mig meget personlig at lære den at kiende, som min Broder skylder sin Lykke,« sagde Adalbert. - Ved disse Ord rødmede den unge Dame stærkt, men Casimir loe høit og udbrød: »Han troer, at De er min Kone, Emilie! nei, du er dog ganske bleven en Fremmed iblandt os, har du da aldrig hørt min Kone beskrive? See der staaer hun jo, dette er derimod vor Cousine, Frøken Emilie Selkowicz, der kom her i Huset kort efter din Afreise, hun er for Resten den smukkeste Pige i hele Egnen.« Under denne Tale rødmede Emilie endnu stærkere, end før, men Adalberts Svigerinde nærmede sig, og heftede sine store blaae Øine paa ham. »Velkommen, Adalbert!« sagde hun, »vi have Alle ventet Dem med Længsel,« dermed rakte hun ham en Haand, der vilde have været veldannet, ja næsten skiøn, hvis den ikke havde manglet den Friskhed og ungdommelige Fylde, som Skjønheden aldrig ganske kan undvære.